

Vrábinky

**Hudební
hvězdy a já**

Josef „Pepě“ Sršeň

20. ročník

MOTORKÁŘSKÉ POŽEHNÁNÍ

& FMX SHOW SKOKY PŘES NÁMĚSTÍ

6 | 5 | Sobota
2023
Vrchlabí náměstí
Moderuje Petr Ticháček
Vstup zdarma

PROGRAM

- 09⁰⁰ Sraz na náměstí.
Celý den hraje kapela **ALIBI ROCK**.
- 11⁰⁰ Uvítání starostou města Janem Sobotkou.
- 12⁰⁰ Motorkářské požehnání v kostele sv. Vavřince.
- 13⁰⁰ Spanilá jízda směr Krkonoše.
- 15⁰⁰ **Exkluzivní FMX exhibice
PETRA PILÁTA** ve třech blocích.
- 18⁰⁰ After party na náměstí.

Hlavní partner **HAVEX auto**

Dopravní hřiště pro děti ve spolupráci se Škoda Auto před zámkem ve Vrchlabí.

Editorial

Bilancování

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Před pár dní skončila zima. Pravda, letos byla taková zvláštní. Nevyzpytatelná a velmi proměnlivá. Ale přesto si myslím, že kdo se chtěl dostat na lyže, ten se na ně dostal. Přestože duben už je jarní měsíc, v tomto vydání Vrchlabinek jsme se ještě se zimou úplně nerozloučili. Budeme tu bilancovat. Podařilo se nám krátce po ukončení Světového poháru vyzpovídat biatlonisty Michala Krčmáře a Terezu Voborníkovou. Zatímco Michal Krčmář obrází podniky Světového poháru již déle než dekádu, Tereza Voborníková si ve „Svěťáku“ odkroutila svoji první sezonu. Na obdobnou vzpomínací notu jsou naladěny i další materiály uvnitř čísla. Pepé Sršeň, manažer známé kapely Škwor a bedňák, který byl u koncertů slavných hvězd, popisuje svoji cestu na zkušenu do světa a zpět. Bilanční je i rozhovor s manželou Loudovými o čtvrtstoletí divadelního souboru Vlastík. Je to hrozné, ale při čtení takových článků se člověk trochu děsí, jak ten čas letí... ■

JOSEF SRŠEŇ / str. 4 ▶ 9

MICHAL KRČMÁŘ

str. 12 ▶ 16

TEREZA VOBORNÍKOVÁ

str. 18

SOUBOR VLASTÍK

str. 26 ▶ 30

VOJTĚCH BŘESKÝ

str. 34 ▶ 36

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sídlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Antonín Kašpar, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Krieger, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Petr Ticháček.

INZERCE

606 20 29 26

AUTOŠKOLA
Raabe

Výuka a výcvik pro skupiny A1, A2, A, B, BE, C, CE
PROFESNÍ PRŮKAZY

AKREDITOVANÉ ŠKOLÍCÍ STŘEDISKO

www.autoskola-raabe.cz

Dělal jsem Michaelu Jacksonovi bedňáka

Josef „Pepě“ Sršeň není jen manažerem populární kapely Škwor, ale také jedním z nevyzrálejších a nejžádanějších head stagemanagerů v České republice. Za svoji profesní kariéru pomáhal po technické stránce zajišťovat nepřeberné množství koncertů a festivalů nejen tuzemským kapelám, ale i slavným zahraničním hvězdám. Ve velkém rozhovoru pro Vrchlabíky vzpomínal na své profesní začátky, přidal historky ze zákulisí velkých akcí a neopomněl ani na novinky od „své“ domovské kapely Škwor.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Máš za sebou výrazně plodné manažerské i hudební období. Projel jsi celý svět. Byl jsi součástí koncertů interpretů a kapel jako Iron Maiden, Michael Jackson, Pink a tak dále. Jak se taková osobnost jako ty dostane do Krkonoš, přesněji řečeno do výsky Klášterská Lhota?

Je to velmi jednoduché a není na tom nic komplikovaného. Kromě pracovních záležitostí jsem trochu nechal vytřepat a vyvětrat i svůj osobní život. Potkal jsem paní a jako chlapec jsem se standardně zamiloval a krásně zde prožívám své nové období romantismu. Má v tom určitým způsobem prsty moje sestra, která žije ve Špindlerově Mlýně. Ona slavila svoje narozeniny a já se v roce 2020 snad poprvé po dlouhé době mohl zúčastnit jejich na-

rozenin a moje sestra tam měla svoje kamarádky a takhle to celé vzniklo.

Vedle toho jsi i náruživý sportovec, takže jsi to tady v Krkonoších krásně spojil.

Ano, snažím se. Jsem na stupni hobbyka neboli amatéra. Ale pokud člověku nějakým způsobem tělo slouží a funguje, tak to mám rád a zúčastňuji se sportu jako takového. Samozřejmě už ne všeho, ale preferuji spíš běh a kolo.

Nicméně věnujme se tvé práci. Ty jsi bez přehánění jeden z nevyzrálejších a nejžádanějších head stagemanagerů. Jak to celé u tebe vlastně tehdy začalo?

My jsme byli vlastně něco jako cirkusáci. Ona neexistovala tedy vůbec žádná škola, kde by se vyučovala produkce. Děje se tak až dnes na Vysoké škole

umělecké a mně bylo ctí tam pár hodin vyučovat nebo být prázdný do diskusí. Tehdy ale nic takového nebylo. My jsme byli banda nadšenců, kteří měli pozitivní vztah k hudbě a ke všemu kolem toho. Když se vrátím hluboko do minulosti, do před-revolučních „starých časů“, tak jsem se snažil být i hudebníkem, což mi příliš moc nešlo. Nicméně hrál jsem na bicí a zpíval v nevyzrálejších lokálních partičkách. Ale dál už jsem to nijak nerozvíjel.

Co bylo dál?

Pak přišla revoluce. Díky tomu, že se člověk předtím pohyboval ve světě hudby a mezi kapelkami, už nějaké známé měl. Ale ještě se vrátím v čase kousek nazpět. Těsně před revolucí jsem šel jako Honza s pytlíkem buchet do světa. V Belgii jsem nejdříve vyplétal nábytek z rákosu. V Bruselu jsem ale začal chodit do nějakých klubů a v hospodě člověk získá nejvíce informací a nejvíce se naučí. A tam jsem potkal nějaké lidi z klubů. Šel jsem s nimi a začal jsem dělat technika. A pak to šlo různě po světě, byl jsem ve Francii nebo v New Yorku. No a postupem času jsem se vypracoval.

Zmínil jsi kluby v New Yorku. Tam už ses seznámil s prvními zvukovými kapelami a interprety?

První pas, to je rok 1989 (dlouhá pomlka) a kapela Slayer. A hned nato byla Pantera. Byť jsem tam byl pouhým přičmrndávačem, tak můžu říci „jo, byl jsem tam“.

Jak dlouho jsi byl ve světě?

Ve světě jsem byl zhruba rok a dva měsíce.

A pak ses vrátil už do České republiky?

Jo. Tady jsem si udělal živnost. Přihlásil jsem se tady do firmy, která po revoluci vznikla. Jmenovala se Sound Service. Nyní už tato firma neexistuje, ale z ní se etablovalo spousta dalších firem, z nichž mnohé fungují doteď. V té firmě se nás potkalo více takových freelancerů a my jsme se dostali blíž k technice. Dozvěděli jsme se více o zvuku, vyráběli jsme kabeláže a opravovali bedny. Jinými slovy, už jsme se dostávali blíže a blíže k tomu jádru pudla a dělali jsme už takovou odbornou činnost. Tam už se jely produkční věci, logistika a tak podobně. A to už je zajímavé, protože se člověk dostane blíže

INZERCE

NAMOCHE

VŠE PRO SKIALP, LEZENÍ, TURISTIKU A POBYT VENKU

Oblečení nejlepších světových značek
Nadměrné i dětské outdoorové velikosti
Kompletní skialpové vybavení

SKIALPOVÁ PRODEJNA
→ Krkonošská 15
VRCHLABÍ

www.namche.cz

PRODEJ — SERVIS — PŮJČOVNA

kapele. Ale jak se říká, měl jsem štěstí a bylo mi přáno. Nic z toho se také nemuselo povést...

V této době už ses setkal se jmény jako Michael Jackson a dalšími...

Ano. V Praze byl jediný koncert a jasná story, ze které jsme si všichni dělali legraci, byla, že dva kluci zvednou červené telefony a jeden druhému řekne „hej, kámo, půjčš mi támhleto velké letadlo, toho Antonova?“ a ten druhý mu na to řekne „jasně“. Nevím přesně, kdo ten koncert pořádal, ale já tam byl s bedňákama a už jsem jim rozdělával nějaké pozice. Do Kbel na letiště přilétala letadla a my měli k dispozici 57 kamionů. Přiletěl Antonov, já ho viděl poprvé v životě a spadla mi brada. A hlavně, Jackson byl jedinej, kterej si vozil ze Států všechno náčiní svoje. Jiné kapely, které jezdí světově turné, si všechny věci obvykle půjčují v Anglii nebo v Německu. Ale Jackson měl všechno svoje vlastní. Z Kbel na Letnou naproti stadionu Sparty odjíždělo oněch 57 kamióňů. Když se podařilo to letadlo vyložit a já si říkal „hurá, máme hotovo“, přišel takový klučina, který byl mimochodem produkční, a řekl, ať si dáme cigáro, protože za chvíli přiletí další letadlo.

A jak moc ses dostal k Jacksonovi?

Asi na sto metrů, ale takhle se to v této branži nebere. Já jsem tam byl v nějaké pozici. Byl jsem tam za bedňáka a měl jsem svoje úkoly. Ale tyhle hvězdy to mají úplně jinak. Přijíždějí na poslední chvíli. Jsou obklopeni ochrankou, mají s sebou rodinu. Chvilu před koncertem jsou v šatně, pak jdou na plac, odehrají a zase jedou pryč. Ale s někým se kontakt podaří. Když jsem dělal například Pet Shop Boys nebo nějaké další kapely, tak si mě zavolali a chtěli, abych jim něco napsal česky, protože potřebovali komunikovat s obecnstvem. Ale

je to ojedinelá věc. Záleží samozřejmě i na náladě v kapele. Někdy nemají chuť komunikovat, ani když jsi v managementu. Turné je obvykle samo o sobě hodně náročná věc.

U Michaela Jacksona jsi byl něco jako „head-bedňák“, ale pak ses dostal ještě výš a výš. Jak to potom šlo dál?

Stále se ještě bavíme o devadesátkách. Přestože jsem ještě byl u firmy Sound Service, tak jsem si řekl, že si udělám vlastní firmu se zaměřením na tyto produkční věci. Zkrátka, že jsme schopni zabezpečit technické věci pro řadu kapel různého žánru. Nedělal jsem jen rock 'n' roll, byl jako člověk mám raději tvrdší muziku, ale nevaďí ani pop. Dělal jsem vážnou muziku nebo třeba i Bocelliho. Teď budu dělat třeba Carrerase. Dělal jsem i Ruský národní balet, samozřejmě před covidem a těmi věcmi, co se nyní na Východě dějí. Ale jak se do toho člověk stále více noří, nabídky přicházejí a firma funguje.

Řekni nám nějakou zajímavou historku ze své práce, kterou je možno zveřejnit...

Jedna taková se například konala se zpěvačkou P!nk. Dnes už se tomu všichni smějeme. Pořádala to tehdy nějaká slovenská agentura. Konalo se to tehdy v nově postavené O2 aréně, tedy za dob Aleše Hušáka. Aréna byla nově postavený barák s vysoce nastavenými bezpečnostními pravidly. Produkce si tam pronajala halu a přivezli P!nk. Někdo z té produkce mi volal a chtěli pomoci zajistit dopravu. Měli tam požadavky, že chtějí bavoráky, a já měl potřebné kontakty, tak jsem jim tam lidi přivedl, aby se domluvili. Když to přeskočím k samotnému finále, šlo o celodenní boj, protože produkce byla dost rozpačitá a nejistá. Já tam seděl a oni za mnou stále chodili, jestli bych zajistil ještě tohle a tamto, takže jsem to tam ve finále skoro celé postavil a zboursal. (smích) Přitom to byl kšeft, ve kterým jsem neměl nic společného.

Jak je náročné celou akci zprodukovat, aby se vyhovělo požadavkům techniky i managementu, aby kapela byla spokojená...

Náročné to je. Zahraniční kapely a jejich týmy pracují jinak a mají před námi náskok zhruba 15 let. Samozřejmě musí se to začít komunikovat dlouho dopředu. Rok dopředu je minimum, kdy se kontrakty dohazují. Následně pak začne komunikace, podepíše se smlouva... Ale je to náročné, protože jsme v segmentu služeb a mnohdy nevíme, zda

SKODA

Dopřejte si jarní servis za akční cenu

Připravte svůj vůz na sezónu v našem autorizovaném servisu. Prověříme jeho kondici v rámci jarní servisní prohlídky v termínu **od 3. 4. do 31. 5. 2023 za akční cenu 299 Kč.**

Pořídte si u nás v rámci jarní akce také **Originální příslušenství ŠKODA se slevou až 40 %**. Získáte tím bezpečné a kvalitní originální doplňky, které perfektně sednou na váš vůz. Nabídka zahrnuje například střešní nosiče, boxy, stěrače a další praktické vybavení pro vaše cesty.

SKODA Service

Váš autorizovaný servisní partner Škoda:

HAVEX-auto, s.r.o.

Na Bělidle 503, 543 01 Vrchlaby

Tel.: 499 406 312

E-mail: vr.servis@havex.cz

www.havex.cz

bude dobré počasí, zda přijdou lidi. Od toho se pak odvíjí, jestli vyděláš, nebo proděláš. Ale i z druhé strany je vždy cítit zájem, aby měli jasno, kam ty kapely či interpreti jedou a jak to tam bude vypadat.

Jaká byla pro tebe po producentské stránce nejnáročnější kapela?

Zde bych asi řekl, že ty nejmenší a nenápadnější kšefty bývají nejhroší. Tím nechci říci, že by to člověk podcenil. To si nemůžeme dovolit. Ale řekneš, tohle by mohlo být v pohodě. A vida, ono to v pohodě není. Ale čím je to náročnější a víc na tom pracuješ, jsi víc ve střehu. Ale zpátky k otázce. Pro mě byla blbě či taková horší zkušenost, nebo to bylo blbě nasazený... No, my jsme měli velký problém s nejmenovanou kapelou (L.P.). Ta produkce byla dost nepříjemná. Dělalí jsme je v Praze ještě ve starý Tesla aréně a před nimi byla kapela Disturbed, což je dnes už slušná známá akvizice... Těm jsme dodávali zvuk a nějakou produkci přímo na místě. A vím, že ten jejich management - ne kluci z kapely - byl dost nepříjemnej a chtěl být nepříjemnej. Řeknu to asi takto, byl to nepříjemnej kšeft.

Před chvilku jsi zmínil starý, čistý a surový rock'n'roll. Stalo se ti někdy, že by vystupující kapela nebo někteří její členové se před vystoupením dostali do stavu, kdy by koncert nemohli odehrát?

Ale jo. Nevím, jestli bych měl uvést konkrétní jméno, aby z toho nebyly problémy, ale na druhou stranu, ono to není podstatné. Řekněme spíš, že šlo o jednu kapelu světového formátu... Do koncertu chybělo patnáct minut a já jdu zafukát na šatnu. Já tam vlezl, a když jsem tam vlezl, tak jsem si říkal, že ti nezahrají ani „hoří“. Najednou přilítli nějaký frajer, asi jejich manažer, a řekl „klid, dej mi deset minut a všechno bude v pořádku“. Nekecám, za chvíli normálně vylezli. Raději ani nechci vědět, co do nich našlehal. Ale vylezli a každé si na pódium nesl ještě láhev. Ale oni tam přišli, odehráli a odpovídali set a všechno to proběhlo. Pak jsem zažil ještě jinou kapelu. Tu jsem sice nedělal, ale byl jsem se tam podívat za kamarádem, ale ti frajeři byli regulérně vožralí. Sice to odehráli, ale pak jsem četl, že lidi z toho nadšení nebyli. Zkrátka, když to s tím alkoholem přeženeš, tak to je blbý.

Tublatanka a další. S nimi pokecáme a víme o sobě. Ale já dělám Škwor, a pokud kapele chceš dát maximum, ani nemáš čas na nějaké další kapely. Nicméně v produkční branži se všichni známe, a když je potřeba si občas vypomoci a jde to, tak si normálně vypomůžeme.

Co nového u Škworů?

Máme nového mladého nadějného kytaristu, který je od nás generačně odskočený. A je to hrozně cítit, protože s jeho příchodem se kapela nadechla. On jim hodně dává a sám si od nich může něco vzít. Nyní se nacházejí v tvůrčím období. Jinými slovy, sedí ve studiu a dělají desku, u níž jsme se dohodli, že ji letos vydáme. Zároveň máme výročí 25 let kapely a k tomu jsme si nadělili v O2 Universum dva koncerty. Takže makáme. Myslím, že se deska vydá. Každý týden máme porady a já vidím pokroky. Mám z nich radost. A až desku vydáme, tak bychom k ní chtěli v příštím roce jet halovou tour.

Zkusme se dotknout ještě jiného tématu. Předloni a loni byl covid, který dusil kulturu a koncerty.

Nyní je vysoká inflace a zdražování. Jak se tyto jevy projeví či projeví v celé branži, ale i také vůli lidí chodit na koncerty?

Já bych na to rád odpověděl, protože to je velmi dobrá otázka. My se s tím všichni pereme. Všichni se musíme chovat jako podnikatelé. Všechno je potřeba zvažovat, musíme pracovat sami se sebou. Bojíme se víc a víc. Na druhou stranu jsme museli všichni podražít. Ostatně všechno kolem nás podražilo. Doprava, technika, lidi. A protože to neděláme jen pro zábavu, ale potřebujeme se i uživit, je pro nás ekonomická stránka věci velmi náročná. Musíme vytvořit takovou cenovou kalkulaci, aby i na lokální kapelu přišlo dostatečné množství lidí, přestože ta kapela má třeba v O2 aréně na všechno úplně stejné náklady, jako má třeba Metallica.

A abychom neskončili pesimisticky, máš tam něco optimistického na závěr?

Přesně! Život je krásná věc. Ať je, jak je, stále je tady nádherně. A stále je potřeba být pokorný, že zijeme a je nám to umožněno. ■

INZERCE

Kořenovky vás srdečně zvou na seminář

Spolehlivé čištění odpadních vod pro horské chalupy a rekreační objekty

Cílem semináře je představit princip fungování kořenových čistíren a prezentovat zkušenosti s jejich provozem

2. 5. 2023
13.00–15.00

Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání Krtek
Dobrovského 3, Vrchlabí

Účast zdarma, na akci je nutné se přihlásit:
Lenka Kloboučnicková
T: 608 206 998
E: lenka@korenovky.cz
www.korenovky.cz

Jaké české či československé věci jsi dělal v minulosti a jaké děláš teď?

Bylo mi ctí, že jsem mohl dělat Lucii nebo jsem jezdil s Danem Landou. Dlouhý čas jsme třeba jezdili s Kabátama. Byl jsem u toho, když šli nahoru a začali z těch malých haliček jezdit spíš na velké stadiony. Jezdil jsem třeba i Mekyllho Žbirku, to byl hrozně fajn člověk.

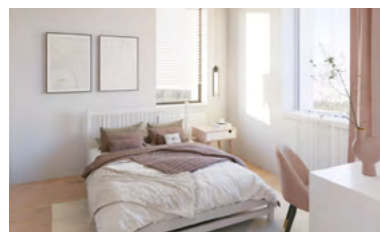
Bylo by třeba dobré zmínit, že se podílíš na řadě velkých českých hudebních festivalů.

Ano. Benátská noc, Votvívák nebo byl jsem na Rock for People, když se dělal ještě v Českém Brodě, a samozřejmě na dalších festivalech. Nicméně jediný festival, na kterém jsem nikdy nebyl, jsou Colours of Ostrava. Znáš samozřejmě ty kluky, kteří dělají produkci, ale opravdu nikdy jsem tam nebyl. Ale práce si nevybírá a my máme léto hodně naplněné.

Pro jakou kapelu či kapely děláš v současnosti?

Už je to nějaký pátek, řekl bych už přes dvacet let, co pracuji s kapelou Škwor. Je to stále super. Ale potkávám se samozřejmě s řadou dalších kapel. Máme mladé akvizice jako například Blitz Union. Nicméně když jedeme se Škwory, tak se stejně potkáváme se všema kapelama, a jsou tam Dymytry, Harlej, Horkýže Slíže, No Name,

INZERCE

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

☎ 737 767 767

Nové byty ve Vrchlabí

- LOKALITA: Liščí kopec
- vhodné k dlouhodobému pronájmu nebo k trvalému bydlení
- TERMÍN DOKONČENÍ: 12/2023
- prodáno přes 50% bytů

WWW.BYTYUSKOLY.CZ

Foto na stránce: Kolorádo – bike park, TAMAR

Granty podpoří kulturní život i sousedské vztahy

Nadační fond Škoda Auto (NFŠA) spustil další ročník grantových výzev, kterými pravidelně podporuje veřejně prospěšné projekty v regionech včetně Vrchlabska a Jilemnicka. Již 10. dubna končí příjem žádostí do programu „Tady jsem doma“, podporujícího občanskou společnost rozvojem sousedských vztahů.

V minulosti v ní byl podpořen třeba Kolorádo klub Vrchlabí s projektem bike parku. Jde o jedinečné veřejné tréninkové centrum, které je zdarma pro děti i dospělé. Další projekt, který byl z grantu podpořen, je „Když mezi domy ožívá hřiště plné radostí“. Projekt spolku Tamar cílil na vytvoření příjemného místa a odpočinkové zóny v centru města pro setkávání a volný čas, úpravu altánu a propojení části prostoru s terapeutickou zahradou – unikátním novým projektem pro osoby s handicapem a mentálním postižením.

Dále do 16. dubna běží grantová výzva „Kultura má zelenou“, zaměřená na kreativní osobnosti světa umění. V loňském roce byl podpořen vznik dokumentu „Už není toho dechu“, který zachycuje horáka a pamětníka pana Zdeňka Jiříčku. Ten celý život žije v symbióze s okolní přírodou a odhaluje nám kouzla již zmizelého způsobu života v Krkonoších.

Aktivní jedinci a organizace z oblasti neformálního vzdělání se potom dočkají v polovině měsíce dubna grantové výzvy „Na dětech záleží“. Ve druhé polovině roku je v plánu také výzva „Region bez bariér“, která má za cíl usnadnit život znevýhodněným osobám a podpořit fungování sociálních služeb. Poběží také granty na podporu dopravní bezpečnosti a v neposlední řadě bude vypsán i stipendijní program pro pobyty talentovaných středoškolských studentů v zahraničí.

Všechny informace o výzvách naleznou zájemci na www.nfsa.cz. Žádosti je možné podávat výhradně elektronicky na stránkách www.nfsa.grantys.cz. ■

GRANTOVÉ VÝZVY 2023

GRANTOVÉ VÝZVY PRO LETOŠNÍ ROK SE PRÁVĚ OTEVÍRAJÍ.
PŘIHLASTE SVŮJ PROJEKT A POMOZTE ROZVOJI NAŠEHO REGIONU!

TADY JSEM DOMA / 10. 3.–10. 4.

Výzva zaměřená na podporu občanské společnosti, sousedských vztahů, mezigeneračního předávání znalostí a rozvoj veřejného prostoru.

KULTURA MÁ ZELENOU / 13. 3.–16. 4.

Cílem je podpořit v tvorbě umělce z celé České republiky a obyvatelům Mladoboleslavska, Rychnovska a Vrchlabska nabídnout nové kulturní projekty mimořádné kvality.

DOPRAVNÍ BEZPEČNOST – PREVENCE / 29. 3.–30. 4.

Grant cílí zejména na obce a školy v projektech zaměřených na osvětu v oblasti dopravní bezpečnosti. Cílem může být vyhledávání nebezpečných míst v obci, či sběr dopravních dat.

NA DĚTECH ZÁLEŽÍ / duben–květen

Program cílí na zvýšení kvality a nabídky volnočasových a neformálně vzdělávacích aktivit pro děti a dospívající ve věku od 3 do 18 let.

V PRŮBĚHU ROKU 2023 SE JEŠTĚ MŮŽETE TĚŠIT NA DALŠÍ VÝZVY

DOPRAVNÍ BEZPEČNOST – INFRASTRUKTURA / červen

Cílem grantu je podpořit obce v projektech vedoucím ke zklidnění místní dopravy a zvýšení bezpečnosti obyvatel. Zahrnuje jak možnou podporu projektové přípravy, tak realizaci již připravených opatření.

REGION BEZ BARIÉR / podzim

Grant na podporu znevýhodněných osob, jehož cílem je podpora sociálního začlenění, podpora pečujících osob a poskytovatelů paliativní péče.

Více informací
se dozvíte na webu

www.nfsa.cz

S letošní sezonou JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR SLAVÍK jsem opravdu spokojen

Vrchlabský rodák Michal Krčmář má za sebou svoji nejlepší biatlonovou sezonu ve Světovém poháru. Jaká byla, jak hodnotí dominantní postavení norských soupeřů anebo co si slibuje od mistrovství světa, které bude příští rok hostit Nové Město na Moravě? O tom všem se rozpovídal pro Vrchlabinky, kterým prozradil i svoje plány na nejbližší období.

Michale, před několika dny ti a dalším biatlonistům skončila sezona. V letošním ročníku Světového poháru jsi celkově skončil na 13. místě, což je tvůj nejlepší výsledek v kariéře. Jak bys tuto sezonu charakterizoval a ohodnotil?

Musím říci, že s letošní sezonou jsem opravdu spokojen. Byla to moje nejlepší sezona v kariéře.

Letos se mi dařilo nemít tam takové výstřelky. Celou zimu jsem jezdil velice konstantně, v každém trimestru tři závody Světáku jsem se dostal na květinový ceremoniál. To se mi v předešlých sezonách nepodařilo. Jsem moc spokojen s úrovní výsledků, i když mezi nimi chybí medaile, ten pomyslný top výsledek na stupních vítězů. Ale vyrovnanost výkonů byla velká a s tím jsem moc spokojen.

Jakého výsledku si nejvíce ceníš a na jakou štaci z letošního „Světáku“ bys chtěl co nejrychleji zapomenout?

Asi nejvíce si cením štafety na mistrovství světa, kde jsme skončili čtvrtí, tedy těsně pod medailí.

To byl pro mne asi nejmotivnější zážitek z celé sezony. Všechno se nám sešlo, jen poslední dílek trochu nezapadl. Ale na tento závod budu velmi rád vzpomínat. A jestli je něco, na co bych rád zapomněl, tak to je single-mix na mistrovství světa. Ten závod se mi úplně nepovedl, ten byl špatný. Ale jinak letos nemám žádnou štaci, kde bych nezajel nějaký slušný nebo kvalitní závod. Takže to nemám tak, že bych někam nechtěl příště jet nebo na to místo zapomenout.

I v letošním roce jsi měl v některých závodech medaili na dosah ruky. Jak moc mrzí, že se to nakonec nepovedlo?

Je to ta pomyslná třešnička na dortu. Kdyby se medaile povedla, sezona by byla opravdu neskutečná, famózní. Takhle je dobrá, úspěšná a jsem s ní spokojen. Když tam není ta třešnička, tak to mrzet může. Ale když si pak člověk rozebere jednotlivé výkony a závody, bylo by asi špatně, kdyby mě to mělo extra mrzet. Já jsem v každém závodě udělal maximum, co jsem mohl. Takže to nebylo o tom, že bych o medaili přišel nějakým podceněním. Pros-

tě v danou chvíli byl některý závodník lepší než já a zasloužil si medaili víc.

Když se člověk podívá na celkové hodnocení mužů, nemůže se ubránit dojmu, že Světový pohár je takové malé mistrovství Norska. Norové na prvních třech místech, v první sedmičce jich je hned pět. Co na to závodníci z ostatních zemí? Není to pro ně frustrující?

Co se norské reprezentace týče, v letošním roce to

Hradec Králové
Český rozhlas

**VYHRAJTE
TRAKTŮREK
za 100 000 Kč**

Velká jarní soutěž Českého
rozhlasu Hradec Králové

Po celý duben
každý všední den
9.45–10.00

Zahradní traktorek
VARI RL 102H

bylo opravdu dominantnější než v předchozích sezonách. Celému týmu se na sezonu podařilo perfektně připravit. Bylo to však vidět nejen na konci v celkových výsledcích, ale i na jednotlivých závodech. Měli spoustu medailí nebo pódíí, kde byli všichni tři Norové na medaili. Neřekl bych, že to bylo frustrující, spíš nám prostě ukázali, že to umí a že se na to připravili. Osobně bych to spíš vnímal jako motivaci. V létě můžeme pracovat na tom, abychom se jim zkusili zase o kousek přiblížit nebo je někdy třeba i porazili. Sport je spravedlivý. Když mu dáte to, co máte, on vám to vrátí. A ti Norové tomu letos dali všechno a podařilo se jim to sladit. Tohle je podle mne jejich odměna, kterou si zaslouží. Smekám před nimi klobouk, jak letos byli připraveni.

Johannes Tingnes Boe opanoval letošní sezonu doslova predátorským způsobem. Jak to, že je tak dobrý? V čem pramení jeho úspěchy? Jaké s ním ty osobně máš vztahy?

Pro Johannese platí to, co pro celou norskou reprezentaci. On má nejen velkou dávku talentu, ale když se na něj podíváte, má na lyžích dokonalou techniku. Jeho síla, kterou vydává, nejde bokem. Vše se využívá pro jízdu vpřed. On to má výborně zmáknuté a obrovsky z toho těží. Samozřejmě i stabilizoval střelbu. Má vysokou procentuální úspěšnost. A díky kombinaci se skvělým servisem se z něj stal neporazitelný člověk. A pokud norský

tým jako takový byl velice silný, tak Johannes byl jejich král. Myslím, že dlouhé roky tady nebude nikdo jako on, kdo by na něj dokázal navázat v takové dominanci a síle. Během závodů panuje přátelská atmosféra a totéž platí i pro moje vztahy s Johannesem. Když se potkáme, pozdravíme se a prohodíme pár slov. Totéž v cíli nebo v šatně po závodech.

V českém národním týmu jsou nové tváře. Jak zapadají mezi vás, ostřílené mazáky?

Řekl bych, že v českém týmu je více nových tváří než mazáků. Takže mazáci se musí snažit, aby zapadli mezi nové tváře. (smích) Myslím, že se nám v mužském kolektivu podařilo vytvořit perfektní atmosféru. Naučili jsme se fungovat společně mezi sebou. Musím říci, že rok nebo dva nám toto sehrání trvalo. Mně to taky nějakou dobu trvalo, než jsem si k nim našel cestu a věděl, jak k nim přistupovat. Je to další věc, která mě motivuje a vůbec mě nenutí přemýšlet, jestli bych měl nebo neměl skončit. Protože když jedu na soustředění, tak se moc těším a je to právě to, co ke sportu potřebuji. Jsem za ten chlapský tým moc rád a věřím, že to takto bude fungovat i v dalších sezonách.

HLEDÁME SEŘIZOVAČE

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo. Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušeni profici i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

Šikovným kandidátům a kandidátkám nabízíme nástupní bonus 30 000 Kč.

Vitesco Technologies, Trutnov - práce, co má smysl a budoucnost

S postupem času z jednotlivých týmů odstupují závodníci, kteří končí své kariéry. Vzpomínáš na někoho, kdo ti v závodním poli skutečně chybí?

Ono to tak nejde úplně říci, že by mi někdo chyběl. Ale jistě, všichni kluci z českého týmu mi nějak přirostli k srdci a vždycky se s nimi rád vidím. Co se týče těch zahraničních sportovců, tak si myslím, že tam chybí Erik Lesser, který byl velkou postavou biatlonového prostředí. Nebo Simon Desthieux, se kterým jsem závodil od dorosteneckých kategorií, ten už taky skončil. Neskutečný pohodář byl třeba i Švýcar Benjamin Weger, velkou osobností byl samozřejmě Martin Fourcade. Takže asi tito lidé trochu chybí, ale zase přicházejí noví a další. Na druhou stranu ty vztahy nejsou tak těsné, že by se závodníci navštěvovali i mimo sezonu, tak se to zkrátka bere tak, jak to je.

Jaké máš plány na nejbližší týdný?

Moje plány jsou hodně jednoduché. Chci být doma, chci být se svým synem a přítelkyní. Chceme jet za rodiči a potkat se s rodinou, protože od nějakého října už s nimi člověk není a ten kontakt

mi chybí. Takže v dubnu si odpočinu, přestanu myslet na biatlon a budu si užívat rodinných chvil.

V příštím roce se v únoru uskuteční mistrovství světa v biatlonu v Novém Městě na Moravě. Jak se těšíš na tuto akci? Bude vědomí toho, že se šampionát uskuteční na domácí půdě, nějak ovlivňovat letní přípravu?

Pro nás české závodníky je to obrovský moment kariéry. Mistrovství světa na domácí půdě jsem už jednou zažil. Jel jsem jeden závod a vzpomínám na něj dodnes. Tyhle akce jsou obrovsky náročné psychicky a samozřejmě i fyzicky. Bude potřeba se na to připravit a počítat s tím dopředu. Letní příprava tím asi ovlivněná nebude, i když samozřejmě se budeme snažit být více dní v Novém Městě, abychom si tam tu střelnici více osahali a dokázali pak z domácího prostředí těžit. Jinak já se na domácí mistrovství světa moc těším, ale vím, že se na něj musím připravit i v hlavě. Ten tlak je úplně jiný, je větší. Ale na druhou stranu, já mám tyto vypjaté situace rád. ■

INZERCE

**Střední průmyslová škola
Trutnov, Školní 101**

Hledáme kolegu/kolegyni pro výuku

**ODBORNÝCH
ELEKTROTECHNICKÝCH
PŘEDMĚTŮ**

Můžeš vyučovat

- Elektroniku
- Automatizaci
- Základy elektrotechniky
- Elektrotechnická měření
- Číslicovou techniku

Nabízíme

- ☞ 40 dnů dovolené
- ☞ 12 dnů samostudia
- ☞ až 60 000 Kč

Informace na tel.: 499 813 071, sauer@spstrutnov.cz

HITRÁDIO
ČERNÁ HORA

CASHEMESKY

**POSLOUCHEJ A VYHRÁVEJ
PENÍZE NĚKOLIKRÁT DENNĚ!**

Více informací na www.hitradiocernahora.cz

Mám velkou motivaci na další rok

📷 GABRIELA JAKOUBKOVÁ, FOTO: PETR SLAVÍK

Biatlonistka Tereza Voborníková, která žije v Hostiněm, letos prožila svoji první sezonu ve Světovém poháru v seniorské kategorii. S Vrchlabí se pár dní po jejím ukončení podělila o své pocity a hodnocení.

V juniorské kategorii jsi byla velmi úspěšná, v loňské sezoně ses dokonce stala juniorskou mistryní světa. S jakým očekáváním jsi šla do první sezony v kategorii seniorské?

Nebyl to vložení žádný konkrétní výsledek, ale spíše přání, abych se pravidelně kvalifikovala do stíhačky a absolvovala co nejvíce závodů. Také jsem chtěla odzavodit větší část sezony ve světovém poháru a ne v IBU cupu. Současně jsem si přála figurovat sem tam i na bodech.

Jak tě mezi sebe v reprezentačním družstvu přijali?

Asi už nepatřím mezi nováčky v týmu. S ženským A týmem trénuji 2,5 roku, takže spíš doufám, že jsem se tam už „zabydlela“. Tím, že jsme často na soustředění a celou zimu na závodech, člověk si zvykne rychle. Spíš pro mě bylo nezvyklé, když jsem se loni připojila na MS k juniorům. Už delší dobu se pohybuji mezi dospělými a z tohoto mladého prostředí jsem „vypadla“.

Která ze zahraničních soupeřek v rámci Světového poháru je pro tebe nejsympatičtější?

Myslím si, že všechny jsou sympatické. Nenarazi-

la jsem ještě na nikoho, kdo by nebyl. Nejčastěji se bavím s holkami, se kterými se znám z juniorek. Moc fajn jsou Švýcarky. A co se týče našeho týmu, s Luckou (Lucie Charvátová – pozn. redakce) jsme si lidsky sedly, takže tam mám i bližší kamarádku. Zároveň je mojí pravidelnou spolubydlící, za což jsem opravdu ráda, protože nemusím bydlet sama.

Dvackrát ses díky fantastickým výsledkům dostala do závodu s hromadným startem. Byly pro tebe „masáky“ něčím jiným, výjimečným?

Určitě je to nezvyk stát na startu jen pro 30 nejlepších. Ještě moc neumím jezdit první kolo. Dvackrát jsem to takticky absolutně nezvládla. Vždycky se bojím o hole a také se obávám pádů, a to jak u mě, tak u ostatních. Snažím se být ohleduplná a radši nechám soupeřky jet, než aby se někomu něco stalo, což je asi špatně. Nemám, jak se říká, ostré lokty. Obrovský zážitek byl pro mě „masák“ na mistrovství světa.

Na začátku jsem se tě ptala na tvá předsezonní očekávání. Tak mi na závěr prozrad', jestli se naplnila.

Něco se povedlo a něco se nepovedlo. Určitě ale spokojená jsem. Zrychlila jsem se, výsledkově také došlo ke zlepšení. Jen mě mrzí moje nevyrovnaná střelba. Myslím si, že jsem na střelnici „neprodala“ to, co jsem mohla. Alespoň mám velkou motivaci na další rok! ■

ARIES MEDISHOP ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY

Pečujete o své zdraví nebo někoho blízkého?

Nabízíme pomůcky, které Vám tuto péči usnadní.

Měření správné velikosti kompresních punčoch.

Žižkova 512 | 543 01 Vrchlabí
Otevírací doba: Po - Pá 08:00 - 17:00
T: 731 410 414

ARIES MEDISHOP

www.ariesMEDishop.cz

Dobré věci pro zdraví

Slovo předsedkyně

Vážení čtenáři, od počátku roku jsme se věnovali zprovoznění přímých přenosů ze zastupitelstva Vrchlabí a hledání námětů ke snižování byrokracie v našich podnikatelských životech.

První se nám povedlo a všechna jednání zastupitelstva ve Vrchlabí budeme vysílat i nadále. Příslušný odkaz před příštím zastupitelstvem dne najdete na našem facebookovém profilu nebo na webové stránce.

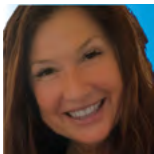
Nadále budeme shromažďovat náměty na snížení byrokracie. Občanská demokratická strana organizuje programové týmy pro členy ODS, týkající se například dopravy, zdravotnictví nebo životního prostředí. Podněty od kolegů, provozovatelů hotelů a podnikatelů se snažím posunout na úroveň, kde by mohlo dojít ke změně, tak jak jsme ve volbách slibovali.

Sama vidím, že voliči ODS očekávají oprávněně viditelnější zlepšení podnikatelského prostředí a snížení výdajů státu. Není to jednoduché. Na druhou stranu je potřeba zdůraznit, že bez účasti ODS v současné vládní koalici by se naše názory neprosadily. Proto nám přejí pevné nervy a věnujte se věcem veřejným, neboť ty mají podstatný dopad na naše, vaše životy.

Připomněla bych fakt, že bohatství vzniká prací a práce není regulace a buzerace...

S přáním krásného jara z Luční boudy

Klára Sovová, předsedkyně MS ODS Vrchlabí

Online přenos

Začátkem března proběhlo jednání zastupitelstva města Vrchlabí, které bylo přelomové pro

všechny, kdo měli zájem ho sledovat. Bylo přenášeno online na internetu a sledovat ho tak mohl opravdu kdokoliv.

Po mnoha letech, kdy zastupitelé žádnou formu online přenosu z jednání nechťeli zpřístupnit, jsme přistoupili k tomuto kroku vlastními prostředky.

Připravili jsme techniku a po řadě zkoušek a ověření všech možností jsme přenos pro širokou veřejnost konečně spustili.

I když se tato informace dostala mezi zájemce jen několik málo dní předem, měl přenos celkem téměř 300 zhlédnutí, což považujeme za velký úspěch.

Pokud jde o kvalitu přenosu a především srozumitelnost, ta odpovídala danému prostředí a nemožnosti umístit mikrofony přímo k hovořícím zastupitelům.

Poděkování patří pracovní skupině složené ze zástupců všech stran zastupitelstva, ze které vzešla základní pravidla pro uskutečnění přenosu. I když se napoprvé nepodařilo dosáhnout úplné shody ohledně vysílání, budeme v této spolupráci pokračovat s cílem poskytnout občanům co nejlepší možnosti účastnit se dění v našem městě.

Věříme, že online přenos může zpřístupnit jednání zastupitelstva všem, kteří se z různých důvodů nemohou jednání zúčastnit osobně.

Zároveň tak plníme předvolební slib, který jsme za ODS občanům Vrchlabí dali.

Marek Mergl, Libor Kavan

1. Zahájení a schválení programu 3. zasedání zastupitelstva města

Postřehy z jednání zastupitelstva

Samospráva města řeší mnoho úkolů. Březnové jednání zastupitelstva města mělo na programu projednání a schvalování několika bodů hned velice důležitých, které mohou zásadně ovlivnit život ve městě. Namátkou bych zmínil například rozpočet města, změny územního plánu a v neposlední řadě nový, možná i problematický dokument Zásady pro spolupráci s investory.

Zaráží mě, že program s podklady pro jednání zastupitelstva dostávají zastupitelé pouhý týden před vlastním jednáním. Pokud se najednou sejdou tolik komplikovaných bodů do jednoho jednání, je v podstatě nemožné za týden vše nastudovat, případně si zajistit odborné posudky, zaujmout stanovisko. Pokusím se proto prosadit, aby podklady zastupitelům byly doručeny s větším předstihem.

Jsem přesvědčen, že by bylo přínosné svolávat jednání zastupitelstva častěji než jednou za tři měsíce. Určitě by to byl přijatelnější způsob než pětihodinový jednací maraton čtyřikrát do roka.

V neposlední řadě by se zrychlilo projednávání bodů. Budeme o tom v následujícím období jednat s kompetentními pracovníky Městského úřadu.

MVDr. Petr Čermák, zastupitel ODS

Členové komisí za ODS

Rada města schválila členy komisí, nominované za ODS:

David Khol
komise obchodu a cestovního ruchu

Mgr. Jiří Cupák
komise sociální a zdravotní

Marek Mergl
komise výstavby a rozvoje

Bc. Nikola Klárová
komise majetková a bytová

Náš rozpočet, naše dluhy. Co s nimi?

Na letošním jarním zasedání zastupitelstva města schválili 14 hlasy zastupitelé sdružení ZVON a Volby pro město návrh rozpočtu na rok 2023. Ten počítá s příjmy 435,4 milionu korun a výdaji 499,3 milionu korun. Zastupitelé ODS a Vrchlabí do toho! se 7 hlasy byli proti nebo se zdrželi hlasování.

Rád bych vypíchl jednu položku. V návrhu rozpočtu jsou uvedeny splátky úvěrů 10,2 milionu korun a úrok 11,2 milionu korun za akci Čisté horní Labe. Je tu jeden podstatný posun: úrok je o zhruba 1 milion korun větší, než jsme očekávali...

Teď přijde to hlavní. V srpnu 2022 činilo zadlužení našeho města v celkové částce (jistina + úrok) 256 milionů korun. V této sumě je obsažen zůstatek jistiny úvěru ve výši 163,4 milionu korun a úroky ve výši 93 milionů korun, což dohromady činí 256,4 milionů korun. Tuto sumu budeme muset vydat z pokladny města do roku 2037.

Úvěr se nám prodražuje. Na konci července 2022 totiž stoupl úrok na 7,3 %. Město Vrchlabí má ale zajišťovacím instrumentem zastropovaný úrok na 7 %. Pokud by po následujících šestnácti letech byly takto vysoké úroky, zaplatíme na nich celkem 93 milionů. Ještě vloni jsme očekávali úrok ve výši jen 75 milionů korun.

Komunální politika by neměla města a obce nesmyslně zadlužovat na dlouhá léta dopředu.

Mám návrh. Kdybychom zaplatili splátku jistiny 153 milionů korun (do konce tohoto volebního období), pak bychom aspoň nemuseli platit úroky a ušetřili bychom tak možná na úrocích kolem 80 milionů korun.

Nezatížíme dluhem budoucí generaci. Naši potomci budou určitě vědět, jak finanční prostředky použít. Priority budou mít jiné, než si dovedeme představit. Ve městě máme rozbité silnice, nefunkční mosty a tak dále. Bude se našim potomkům líbit splácení našich dluhů?

Josef Krejčí

(politické komerční sdělení)

ODSVrchlabi

odsvrchlabi

Sledujte nás

Žáci navštíví třídící středisko a kompostárnu

Environmentální vzdělávání vrchlabských žáků a studentů, které je jednou z hlavních součástí iniciativy Vrchlabí bez odpadu, bude pokračovat i v letošním roce. Děti školou povinné totiž v dubnu navštíví dopravní, skladovací a třídící středisko na tříděný odpad a také městskou kompostárnu.

••• JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Záměr těchto exkurzí je jasný. „Cílem je ukázat jednak to, že i když tyto odpady vytrídíme, stále jich produkujeme obrovské množství. A že je netřídíme kvalitně, do jednotlivých barevných popelnic často vyhazujeme materiál, který tam nepatří, mnohdy i značně kuriózní,“ říká Tomáš Vrbata, předseda výboru pro životní prostředí, městský zastupitel a jeden z hlavních iniciátorů celého projektu. „Hlavním poselstvím by mělo být – když třídít, tak správně, a hlavně zkusit tvorbu odpadu omezit na úplném začátku, to znamená odpady vůbec netvořit,“ dodává Vrbata.

Stejně jako v loňském roce, kdy v rámci projektu Týden bez odpadů byla na programu návštěva skládky komunálního odpadu v Dolní Branné a tvorba projektů s odpadovou tematikou, i letos je akce zacílena na žáky vrchlabských základních škol a nižších ročníků místního gymnázia. Jasný je i program a obsah akce. „Navštívíme dopravní, skladovací a třídící středisko na tříděný odpad společnosti Marius Pedersen, které se nachází u Havenu, a také naši městskou kompostárnu provozovanou Službami města Vrchlabí v ulici Lánovská pod Kauflandem. Provoz těchto zařízení žákům představí zástupci obou zmínovaných společností,“ do-

plňuje Tomáš Vrbata. Exkurze budou probíhat ve dvou týdnech v druhé polovině dubna.

Vjemy a informace, které žáci na exkurzích získají, budou následně na svých školách rozvíjet během vyučování. „Přemýšlíme také o nějaké formě projektového zpracování. Předpokládám ale, že to bude spíše skromnější formou, než byla loňská Bezodpádová konference na Střelnici. Detaily si ale ještě ponechám jako překvapení,“ říká Vrbata.

Dubnová akce bude další projektovou součástí programu Vrchlabí bez odpadu, což je iniciativa směřující k naplnění Vize 2035, podle níž se Vrchlabí má stát městem s nejnižším množstvím produkovaného komunálního odpadu na obyvatele v Česku. Důležitou součástí této Vize je právě vzdělávání žáků v environmentální oblasti.

V rámci již proběhlých aktivit žáci například během února zhlédli v kině Kartonka film Život na naší planetě od Davida Attenborougha, který obsahuje nejen záběry přírody a živočichů, ale také alarmující shrnutí negativního vývoje biodiverzity pohledem období jednoho lidského života, ale i optimistický závěr a návod, jak jsou lidé schopni negativní vývoj zvrátit. Zážitky z filmu žáci následně zpracovávali v jednotlivých vyučovacích hodinách. „Jedním ze závěrů žákovských prací bylo také to, že film by mělo mít možnost zhlédnout co nejvíce lidí, ideálně všichni. Proto jsme ve spolupráci s Kartou připravili na 18. a 20. dubna od 17 hodin promítání pro veřejnost, kam budou žáci moci přivést své rodiče, kamarády a známé,“ uzavírá Tomáš Vrbata. ■

Přivolejte sluníčko!

Za každou objednávku přidáme v dubnu do kalendáře jeden slunečný den!

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

Krabičková dieta rovná se vyvážená nálada

Nelze popřít to, že dobré stravování je základním kamenem zdravého těla, ale dobrá strava je také důležitá pro zdravou mysl a náladu. Duševní zdraví je samozřejmě složité a determinované spoustou různých faktorů, z nichž mnohé jsou (bohužel) mimo naši kontrolu.

Ale provedením několika jednoduchých úprav v jídlě, které jíte, a vašem životním stylu můžete svému mozku dodat tolik potřebnou vzpruhu. Nárazový efekt bude mít pozitivní dopad na vaši celkovou pohodu, vytvoří větší odolnost a přispěje ke šťastnějšímu stavu mysli.

Udělejte to jako ve Středomoří

Vědci zjistili silnou vazbu mezi naší stravou a mozkem a říkají nám, že zdravější strava může pomoci chránit před depresí. Stručně řečeno, pokud chcete snížit riziko kognitivní poruchy (která potenciálně zahrnuje demenci), lépe spát a cítit se šťastněji, pak ustupte od vysoce zpracovaných potravin s vysokým obsahem cukru.

Z recenzované vědecké studie z roku 2019, které se zúčastnilo 41 632 respondentů, vzešly důkazy, které nám říkají, že pomoc lidem s depresí pomocí zlepšení kvality jejich stravy může mít podstatný přínos pro jejich duševní zdraví.

Profesor Smitch doporučuje osvojit si tradiční středomořskou stravu – takovou, která má vysoký obsah celých zrn, zeleniny, ovoce, ryb s vysokým obsahem omega-3 mastných kyselin, ořechů a olivového oleje – která pomůže odvrátit depresi a poskytnout vašemu mozku potřebné vitamíny, minerály a esenciální mastné kyseliny, které si zaslouží.

Přejídání ze stresu musí přestat

Emocionální jedení má mnoho odpovědí. Když jsme unavení a ve stresu, často nás lákají potraviny s vysokým obsahem cukru a tuku. Není to naše chyba, je to mechanismus přežití.

Ta dávka dopaminu, kterou dostáváme (chemická látka jako odměna v našem mozku), v nás vyvolává pocit štěstí a útěchy, ale je pouze krátkodobá. Strava plná potravin s vysokým glykemickým indexem (GI) si pohrává s naší hladinou cukru v krvi, což způsobuje prudký nárůst inzulínu následovaný havárií, která zase pohání kortizol a stres.

A co víc, „špatným“ bakteriím v našich střevech se daří díky cukru, což vytváří nepříjemný pocit plynatosti a nadýmání.

Přemíra nezdravých potravin bude mít negativní vliv na tělo, což povede k přibírání na váze, mozkové mlze a špatné náladě.

Pokuste se poznat „spouštěče“

Stává se vám, že sáhnete po nezdravých věcech, po kterých možná toužíte? Možná jste unavení z práce a děti, tak sáhnete po vínu každý večer v 18 hodin. Možná, že při procházení e-mailů bezmyšlenkovitě svačíte lupínky a čokoládu.

Upadnout do těchto typů vzorců chování je snadné. Koneckonců, lidé jsou tvorové zvyku. Ale společným úsilím nahradit špatný návyk dobrým (a držet se ho) vytvoříte pozitivní návyky vytvářející nervové dráhy, které bude snazší dlouhodobě udržovat.

Vyzkoušejte hluboká dechová cvičení, jemné protažení nebo svižné procházky v přírodě, až budete mít příště strach a budete mít chuť na zpracované nezdravé jídlo.

Udržujte svou lednici zásobenou zdravými potravinami

Včerejší zbytky pamlsků nás mohou pronásledovat i dnes, zvláště pokud máme chuť na nezdravé věci. Ujistěte se, že v lednici nemáte nezdravé potraviny, a připravte se tak, že ji místo toho naplníte vyváženou stravou, která se skládá z pěti jídel denně.

Zkuste si napláňovat jídlo, s čímž vám rádi pomůžeme. Stačí se obrátit na odborníky. Jejich menu jsou pečlivě vytvořena tak, aby vám přinesla dokonalou rovnováhu základních tuků, bílkovin a sacharidů, abyste se každý den cítili plní energie, silnější a nutričně podporovaní. S programy krabičkového menu nebudete mít hlad ani po nezdravém jídlě, protože místo toho budete sytí výživnými a zdravými jídly.

Nejlepší potraviny milující mozek

Ujistěte se, že jíte širokou škálu následujících potravin, abyste optimalizovali své kognitivní funkce.

1. Až 95 % serotoninu „hormonu štěstí“ je produkováno ve střevech, takže je důležité začlenit do stravy dostatek pre- a probiotik. Listová zelenina, jako je brokolice a květák, stejně jako fermentované potraviny, jako je kefir, kysané zelí a kombucha, udrží váš mikrobiom a vaši mysl zdravé.

2. Mnoho ovoce a zeleniny, fazole a luštěniny, stejně jako celozrnný chléb a těstoviny, obsahují komplexní sacharidy, které stabilizují vaši náladu a pomalu uvolňují cukr do těla, což je klíčové pro to, abyste se vyhnuli polednímu propadu.

3. Bio vejce z volného chovu jsou skvělým zdrojem bílkovin a cenných vitamínů B, které přispívají ke zdravé funkci mozku.

Ve JFFMenu vám již přes 10 let připravujeme moderní a komplexní způsob zdravého stravování. Produkty a služby jsou připraveny pro redukci váhy, snížení tělesného tuku i pro váš fyzický nebo psychický výkon, který potřebujete v práci nebo při sportu. Naším cílem je vaše zdraví, váš skvělý pocit a splnění cíle. Na to se JFFMenu orientuje především. Pro vyzkoušení nabídneme zkušební týden, kdy se vyladí velikost porce, doručení a vyzkoušíte si, zda vám bude naše menu vyhovovat. Netrápíme zákazníky hladem, u nás se hubne tím správně vyváženým jídlem. **Objednávky na www.jsmeffmenu.cz.** Více informací na telefonu 736 723 313 nebo přes e-mail: podkrkonosi@jsmeffmenu.cz.

4. Losos, makrela, pstruh, sardinky obsahují omega-3 mastné kyseliny s dlouhým řetězcem, které jsou důležité pro funkci mozku a komunikaci serotoninu a dopaminu. Mořské plody jsou také skvělým zdrojem zinku, který se podílí na téměř každém aspektu nervové činnosti. Výzkum naznačuje, že snižuje hněv a deprese také u mladých žen.

A nakonec nezapomeňte cvičit. Tato „běžecká nálada“, kterou získáváte z návalů kardia, dělá zázraky s vaší myslí a bylo vědecky prokázáno, že zlepšuje vaše emocionální zdraví, energii a kognitivní schopnosti.

Ve společnosti JsmeFFmenu je posláním pomáhat lidem stát se zdravějšími a šťastnějšími prostřednictvím nutričně vyvážené stravy. Pokud chcete zlepšit své duševní zdraví a zlepšit náladu, zvažte jejich krabičkové jídelní programy, které byly pečlivě navrženy tak, aby vám dodaly všechny základní vitamíny, minerály a tuky, které potřebujete, abyste mohli co nejlépe fungovat. ■

Hrajeme divadlo, které nás baví

ANTONÍN KAŠPAR,
FOTO: JAKUB KAŠPAR, ARCHIV DS VLASTÍK

Ochotnický divadelní spolek Vlastík letos slaví již své pětadvacáté narozeniny. Skupina vrchlabských ochotníků, která se začala formovat v devadesátých letech minulého století, navázala na německé divadlo ve Vrchlabí ze začátku století a také na pozdější divadelní jednotu Šír. Od té doby Vlastík zahrál okolo dvanácti her, některé z nich získaly ocenění na divadelních přehlídkách. U založení spolku Vlastík stáli i manželé Loudovi Jiří a Jitka, která je nyní principálkou souboru. V rozhovoru jsme si povídali o divadelní historii spolku i ochotnickém divadle obecně.

Vlastík letos slaví čtvrtstoletí. Kdo s tím, že si založíte ochotnický spolek, roku 1998 vlastně přišel?

Jitka: Já si myslím, že to byl právě Jirka, protože měl hru, kterou chtěl zahrát.

Jiří: Ano. Bylo to ale takové latentní. Dlouho se mluvilo o tom, že by něco takového bylo pěkné udělat, protože ve Vrchlabí v té době žádný ochotnický soubor nefungoval. Takže to docela dlouho viselo ve vzduchu, ale ten finální impuls jsem dal asi já. Ale samozřejmě by to nešlo bez skupiny stejně naladěných lidí. Velkou roli právě sehrál Ivoš Farský coby hybatel různých aktivit ve Vrchlabí. Nebylo to tedy tak, že bychom si řekli: Založíme si divadlo a pak vymyslíme, co budeme hrát. Naopak. Byl jsem čerstvě po operaci žlučníku a Ivoš mi pro rozptýlení přinesl od nemocnice scénář hry Polojasno od Víta Vlnase. To byla ona pověstná zápalná jiskra. Poté, co mě propustili, jsme já i Ivoš

začali oslovovat své známé a takhle jsme to dali dohromady.

Pokud jsem to správně pochopil, tak jste oba byli zakládajícími členy. Kolik ze zakládajících členů vydrželo až do dnes?

Jiří: Herci téměř všichni, kromě jednoho. Technici se nám střídali poněkud rychleji. Ale když vezmeme lidi ze zakládající schůze, skutečně téměř všichni.

A v kolika lidech jste zhruba začínali?

Jiří: Nějakých dvanáct lidí.

Na vašem webu jsem se také dočetl o několika neúspěšných pokusech o založení Vlastíka. Co se nepovedlo?

Jiří: Bylo to spíš jakési zrání podhoubí. Mluvilo se,

ale nebyla tu ta správná energie, aby někdo řekl: „Tak, teď do toho jdeme!“ Spíše se snilo, než zakládalo. Ale to bych nepovažoval za neúspěšné pokusy, spíše za kvašení myšlenky.

Podářilo se vám napoprvé vyprodat sál? Přišlo hodně lidí?

Jiří: Víceméně jsme vyprodali. Samozřejmě mluvím o premiéře ve Vrchlabí, ne o předpremiéře ve vzdáleném Stárkově. Většinou je to tak, že pokud někde ochotníci vyprodají, většinou u sebe doma. Jinde je neznají a mají tam své vlastní oblíbené ochotníky. Lidé ve Vrchlabí přišli, protože byli zvědaví. Řadu let se tu divadlo nehrálo, tak se přišli podívat. Navíc většina z nás jsme byli takzvané „známé firmy“ z jiných aktivit po Vrchlabí.

Navazovali jste na divadelní spolek Šír a ještě předtím, někdy na začátku minulého století, tu bylo nějaké německé divadlo. Obojí to byly ochotnické spolky?

Jiří: Jasně, ale takového toho staršího ražení. To znamená, že byly velké, s velkým zázemím. My jsme na ně navazovali spíše v tom, že to byli naši předchůdci, než že by tam byla přímá spojitost. Vlastně návaznost tam byla přes zakládající členku a herečku Vlastíka, která se podílela na jednom z pokusů o oživení divadelní jednoty Šír. Kdybychom tedy chtěli hledat skutečné napojení na naše předchůdce, tak to bylo přes Lenku Skavroňovou, tehdy Růžičkovou. A jednotu Šír měla docela dobrou pověst, takže z tohoto pohledu mělo Vrchlabí na co vzpomínat. Také bývalí divadelníci jednoty Šír se se zájmem přišli podívat na to, jak to bude-

me dělat. Po řadě let se k nám ještě od někdejších „Šírů“ připojila i Pavla Zdeňková.

Nějakou dobu tu bylo divadelní ticho, než přišel Vlastík. Čím vlastně to, že jednotu Šír zanikla?

Jiří: To těžko říct, já jsem u toho nebyl, tak abychom si něco nedomyšleli. Od některých pamětníků ale vím, že svou roli sehrála nejprve normalizace a určitě také vyprchal elán. Ochotnické spolky mají různé vlny a často po nějaké době utlumí činnost či dokonce zanikají. Někdy se oživí a pak to vypadá, že mají dlouhou historii, jindy vznikne spolek zcela nový.

Zdá se mi, že k velikosti Vrchlabí máme opravdu bohatou divadelní historii i současnost. Čím to?

Jitka: Těžko říct.

Jiří: Když to vezmu jako historik, divadelní historie

INZERCE

**TOPENÁŘSTVÍ
ŠTĚRBA**

voda-topení-plyn-chlazení

**Tepelná čerpadla,
téma pro další sezónu.**

Připravte se!

Zařídíme vše od návrhu přes
dodávku až po profesionální montáž.
Samozřejměstí je i servis 24/7.

+420 608 480 343
www.topenarstvisterba.cz

je tu poměrně standardní. Vývoj ochotnického divadelnictví u nás odpovídá vývoji v jiných městech srovnatelné velikosti. A současnost? Já bych řekl, že je to paradoxně důsledek toho, že tu nebyla ta kontinuita. Fungující velké soubory byly zvyklé pod svá křídla schraňovat spoustu různých divadelníků a třeba i různých part, různých kamarádů, různých režisérů a všechno to bylo pod jednou hlavičkou. Takový velký divadelní spolek je schopný zastřešit různé divadelní projekty. Když jsme ale my zakládali divadlo vlastně od znova, tak to vzniklo jako relativně malá uzavřená parta. I později bylo asi těžké se mezi nás dostat. Ale ne proto že bychom se nějak striktně uzavírali, ale protože jsme měli vždy jen tolik lidí, kolik jsme potřebovali na tu konkrétní hru. Takže když chtěl hrát divadlo někdo další, ve výsledku mu nezbylo nic jiného než si založit vlastní soubor. Já bych řekl, že teď je Vrchlabí kulturně živé, hodně se tu toho děje, lidé mají zájem něco společně dělat. To je trochu jiná situace než v první polovině devadesátých let, protože ten starý spolkový život, který tu byl zastřešen Národní frontou a spoustou až povinného spolčování v různých svazech žen, svazech československo-sovětského přátelství, brigádách socialistické práce a podobně. A když tato povinnost skončila, tak s ní skončily i ty spolky. Lidé se začali věnovat svým soukromým aktivitám, podnikání, a trvalo nějakou dobu, než přišli na to, že jim to vlastně chybí, a začali různé spolky znovu zakládat.

Jitka: To množství je trochu dané i tím, že se každý věnujeme trochu jinému druhu divadla. Třeba Krychličky, ty jsou vlastně alternativní divadlo,

pak tu máme Divadelní klub a ti hodně pracují na hrách, které upravují jejich režiséři podle populárních předloh, často filmových. Lipany začaly s Cimrmanovými hrami. I my hrajeme od počátku komedie, vesměs již napsané. Snažíme se, aby byly nejen zábavné, ale také nějak zajímavé, často s odkazem na historii. Jedinou naši autorskou hru Synové Velké Metalice napsal Ivoš Farský. I pro tu bral inspiraci z historie, z tragédie Hanče a Vrbaty.

Jiří: A díky tomu jsme snad všichni docela rozpoznatelní. Občas se stává, že diváky mateme tím, kdo kde hraje. Naše spolky mezi sebou totiž nijak nesoupeří, máme velmi dobré vztahy a občas si i půjčujeme některé herce.

Takže celou tu dobu fungujete tak, že máte jen počet herců, který ve hře obsadíte, a zahrají si úplně všichni?

Jitka: Snažíme se o to.

Jiří: Člověk, který není obsazen, to většinou nevydrží, protože nemá co dělat. Tu a tam jsme měli případy, že byly role alternované, většinou ženské, často to bylo spojené právě s mateřstvím. U mužů se o alternacích mluvílo, ale nikdy se to vlastně nestalo jinak než jen jako nouzový zásah.

Pokud jsem to správně pochopil, Vlastík měl původně jiný název: ČSVKZPJČ. Jak se z této zkratky stal Vlastík a co ta zkratka vlastně znamenala?

Jiří: To ale ještě nebyl Vlastík! To byla jedna z aktivit, které mu předcházely. Byla to samostatná organizace: Český spolek vlastenecký ku zřízení pomníku Járy Cimrmana. To organizoval Ivoš se svojí

partou, dělali různé akce, spíše typu performance.

Jitka: Běh s kufry zámeckým parkem jsme například dělali. Odhalovali sněhový pomník, otevírali metro, vypouštěli balón a podobně.

Jiří: Byl to velký okruh kamarádů, se kterým jsme se podíleli na jednorázových akcích, nebyl to klasický divadelní soubor. Ale vzniknul z toho název našeho ochotnického spolku, protože oslovení členů ve spolku ČSVKZPJČ bylo Vlastíku a Vlastičko. Další početná skupina budoucích divadelníků přišla z okolí šermířské skupiny REGO.

Za těch pětadvacet let to už bude nějaká řádka premiér a derniér. Víte, kolik jste jich za tu dobu odehráli, alespoň zhruba?

Jiří: Asi dvanáct her. Takže je vidět, že nám nacvičování jde docela pomalu. Trochu nás přibrzdil covid a třeba Polojasno jsme nacvičili vlastně dvakrát.

Jitka: Kromě divadla jsme ale společně dělali i jiné věci. Jezdili jsme například na dovolené v jižních Čechách, ples jsme společně pořádali, na vodu jsme vyrazili. Taky jsme se několik let účastnili masopustu, Ivoš vymýšlel scénář a my jsme ve spolupráci s KRNAPem pomáhali na masopustních útercích.

Jiří: Aktivně jsme ze začátku dělali festival – nejprve VŘSR (Veselá říjnová scénická revue), pak Vrchlabský divadelní kvásek. Boční aktivity už nás trochu opustily, naše energie se teď koncentruje pouze na divadlo. Některým v souboru dnes takové zpestření chybí, ale to prostě nejde lámat přes koleno. Myslím si, že je dobře, že to základní a nosné, tedy divadlo, zůstalo. Nemyslím si, že takový vývoj musí být špatně, protože podstatné je, abychom se v souboru věnovali skutečně tomu, co nás momentálně baví. To je přeci důvod, proč lidé ochotnické divadlo dělají.

V čem se počínání Vlastíku, od zkoušek až po hraní, za těch 25 let změnilo?

Jiří: Vývoj byl spíše drobný. Evoluční, ne revoluční. Pro nás bylo typické, že jsme vznikli jako soubor, a pak až jsme hledali někoho, kdo nás bude režirovat. To se nás drželo dlouho. My nejsme jako větší na malých souborů, pro které je typické, že ve středu stojí hlavní osobnost, zpravidla režiséra, a na ni je nabalená nějaká parta. Takhle to u nás nefungovalo. Často na sebe někdo režii bral, jen abychom mohli vůbec hrát. Režirovat se učil až za běhu. Také jsme měli autorskou režii, když si Ivoš napsal hru, tak si ji sám režiroval. Až teď máme režiséra, který s tím má velké zkušenosti. Také u principálního žezla se postupně vystřídal téměř polovina souboru. Co se týká dramaturgie, do značné míry se držíme záměru hrát komedie, ale chceme potěšit i trochu náročnější diváky, a ne dělat jen prvoplánovou řachandu. Původně jsme to ještě chtěli vše vázat na české dějiny, to se nám úplně nepovedlo dodržet. Nakonec nás nový, dříve jilemnický, režisér dovedl s Gogolem až k divadelní klasice.

Jitka: S naším režisérem Tiborem Hájkem to také bylo původně tak, že mi napsal, jestli by u nás nemohl hrát. My jsme zrovna byli s režii v takové

INZERCE

Rada města Vrchlabí
vyhlašuje konkurzní řízení

NA ŘEDITELE/ŘEDITELKU
Základní školy a mateřské školy,
Vrchlabí, Horská 256

Předpokládaný nástup do funkce
1. září 2023

Příhlášky zasílejte nejpozději do 14. dubna 2023.
Více na www.muvrchlabi.cz a na úřední desce.

město
Vrchlabí

krizi, že to fungovalo způsobem „Tak já to teda vezmu, když to nikdo nechce“. Proto jsem mu napsala, jestli by nám spíše nebyl ochotný dělat režiséra. On ty zkušenosti měl a souhlasil. Potom přišel s divadelní hrou Revizor, kterou už v minulosti režíroval, a měl jasnou představu, co s tím chce udělat.

Jiří: Možná jsme se díky tomu ještě více vyhráli. To byla za ta léta asi další část našeho vývoje, troufám si říct. Snad to nezní jako samochvála, vzhledem k našim hereckým oceněním z oficiálních divadelních přehlídek. Právě přehlídky nás asi nejvíce divadelně vzdělaly, i když připomínky porot někdy dost dráždily. Další velkou zkušeností pro nás byla spolupráce s francouzskými a španělskými ochotníky. Jejich režiséři byli fakticky profesionálové.

Tento rok nás čeká oslava k pětadvaceti letům Vlastíka. Kdy a co vlastně mohou diváci očekávat?

Jitka: Tak přibližně to prozradit můžeme. Dlouho jsme váhali, jak to vlastně uděláme. Naše debaty vyústily v to, že oslavy budou na podzim. Součástí

by měla být také premiéra Strakonického dudáka. Ještě zvažujeme, zda nezahrajeme také Revizora. Otázka je, jestli to bude jeho derniéra nebo nebude, na tom se ještě musíme dohodnout. V souvislosti s oslavou bychom rádi uvedli vlastíkovský almanach, kde by byly informace o všech našich hrách, o hercích, technicích, počtu uvedení... všechno, na co jsme si teď nevzpomněli. Libor Kukačka se snaží dát dohromady všechny fotografie a výstřižky, ze kterých bude výstava před, během i po představení. Plánujeme po představení také večírek s posezením s diváky.

Jiří: Zajímavé budou nejen hry, ale i setkání s lidmi, kteří Vlastíkem prošli – doufám, že opět přijdou. Takhle by to z našeho vyprávění totiž mohlo vypadat, že lidé, co Vlastíka založili, ho tvoří do dneška, a že tu není žádný personální pohyb. Tak to není pravda. Mnoho lidí přišlo a odešlo – téměř nikdy ve zlém.

Jitka: Rádi bychom je pozvali na naši oslavu a pobyli s nimi. Samozřejmě se těšíme i na naše věrné vrchlabské diváky. Bez nich by přece to naše pětadvacetileté divadelníčení nemělo smysl. ■

Motorkáři Vrchlabákům

Před dvaceti lety si malá skupinka motorkářů dala sraz za Sklípem. Tím začala éra moto setkání, dnes – už můžeme směle říci – s dlouholetou tradicí. První moto požehnání se uskutečnilo v husitské kapli za účasti zhruba 15 až 20 jezdců.

Jsmes nesmírně pyšní, že se nejen Vrchlabákům naše akce líbí, proto jim chceme letos k 20. výročí motosrazu připravit další neopakovatelný zážitek. Samozřejmostí je, že myslíme i na naše nejmenší, a i pro ně máme připraven celodenní doprovodný program.

1. května 2004 vstoupila Česká republika do Evropské unie a naše skupinka přivezla standartu i vlajky ostatních států EU na náměstí. Toto gesto mělo obrovský ohlas a mimo jiné ten den zasadila ještě lípu – státní symbol – za kulturním domem Střelnice. Při každoročním srazu si u této lípy vrchlabští motorkáři, kteří mají v logu mimo jiné „srdcem i rozumem“, udělají fotku na památku. S přibývajícimi roky jezdí na „moto požehnání“ čím dál více přátel jedné stopy, a tak není divu, že náměstí TGM je vždy zcela zaplněno. A to i díky podpoře a pochopení městského úřadu.

Letos je naplánováno moto požehnání na sobotu 6. května a jak již bylo zmíněno výše, půjde o 20. ročník této akce. Podařilo se nám pro něj získat na vystoupení dalšího vynikajícího, všem motoristům známého, jezdce Petra Piláta, který nám předvede se svým týmem FMX exhibici. Tímto jste všichni i se svými ratolestmi zváni.

Na desáté výročí neodmítl pozvání vrchlabský rodák a světově uznávaný jezdec Petr Kuchař se svým týmem, který zde předvedl neskutečné FMX show vystoupení. Tyto skoky byly vůbec poprvé předvedeny ve volném prostoru. Vrchlabské náměstí tedy zažilo premiéru.

Přijďte si užít a podpořit naši akci svou účastí. Věříme, že prožijete super den. Provázet vystoupením i programem bude po celý den moderátor Petr Ticháček. Vstup na celodenní program je zdarma. ■

Za celý pořadatelský tým „Přátelé jedné stopy – Srdcem a rozumem“ Jan Sládek

Účastníci na naše setkání přijíždějí z celé republiky (nejvíce z města rekordů a kuriozit Pelhřimova), ale i ze zahraničí. Odměnou každému, kdo vážil cestu, je již tradiční pamětní samolepka. Ani covidová pandemie nezastavila naši snahu v pokračování této krásné tradice. V loňském roce nás navštívil a popřál mnoho zdaru v pořádání takových akcí český velvyslanec v USA Hynek Kmoníček.

JSME ŠANCE PRO TY, KE KTERÝM SE BANKA OTOČILA ZÁDY

Poskytujeme **ověřené financování nestandardních** úvěrových případů, které nelze vyřešit v bankovním sektoru. Naší vysokou předídanou hodnotou je individuální přístup ke každému žadateli. S ohledem na potřeby a možnosti vždy vytváříme **řešení na míru**.

Nejčastěji poskytujeme **podnikatelské úvěry, řešíme exekuce, insolvence, dluhové spirály či konsolidace stávajících půjček**.

Prag Investment Group a.s.
IČ: 06105076
DIČ: CZ06105076

Adresa pobočky
Pasáž Gendorf
Krkonošská 153, Vrchlabí

Otevírací doba
Po telefonické domluvě

Kontaktujte nás
info@kdyznebanka.cz
+420 771 159 699

Doufám, že stadion propojí generace

✎ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: FCHK.CZ

Je jedním z nejvýraznějších hráčů hradeckého fotbalu v tomto tisíciletí. V krvi mu koluje votrocká krev, protože v černobílém dresu válel v minulosti i jeho otec. V současné době působí někdejší vynikající stoper Adrian Rolko v hradeckém klubu jako asistent trenéra hlavního týmu. Jak se on sám jako legenda hradeckého fotbalu těší na novou arénu, ve které jeho svěřenci poprvé vyběhnou k ligovému zápasu už letos v červenci? Jak vzpomíná na původní stadion? A přiláká podle něj nový stadion do ochozů nové fanoušky? Odpovídá bývalý stoper a současný asistent trenéra Miroslava Koubka Adrian Rolko.

Co si vybavíte, když se řekne Malšovický stadion?

Jako malý kluk jsem na něj chodil jako divák, později jsem měl to štěstí, že jsem se prosadil do prvního týmu a mohl jsem na něm i hrát. Stadion byl velmi specifický, rozlehlý. Když chodily ty největší návštěvy, měly zápasy na Malšáku neskutečnou atmosféru.

Dokážete si vzpomenout na váš první zápas, který jste na Malšovickém stadionu odehráli?

To bylo v žácích, když se hrály takové předzápasy před ligovým utkáním. Měli jsme možnost si tam zahrát před pár diváky, což pro nás mladé kluky bylo zajímavým zpestřením a hlavně motivací.

Jaká vzpomínka ze starého stadionu vám utkvěla v hlavě nejvíce?

Asi když jsme porazili v poháru Slavii. Bylo to v roce 2006, dal jsem jediný gól zápasu. My byli

tehdy ve druhé lize a touto výhrou jsme prošli do semifinále. Nebo se dobře vzpomíná na postup do ligy, to bylo hodně diváků a byla skvělá atmosféra.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že tu bude nový stadion?

O novém stadionu se tu mluví dlouho, tuším že už v době, kdy můj táta končil kariéru. Jsem rád, že se konečně bouchlo do stolu a bude tu stát důstojný stadion, který splňuje všechny parametry pro ligový fotbal. Navíc bude náš stadion v první lize nejnovější. Odpovídají tomu technologie, které byly použity při výstavbě. Bude to moderní stadion, který bude mít širokou škálu využití.

Stadion bude sloužit nejen fotbalu, ale i například kulturním akcím. Pomůže to rozvoji města?

Doufám v to. Je určitě dobře, že se stadion využije i na další akce, třeba právě na různé koncerty. Mohlo by to fungovat podobně jako v Edenu, záleží jen, jak se to celé nastaví. Příznivá je i vzdálenost od Prahy, tudíž by tyto akce mohly skutečně přilákat do Hradce spoustu zajímavých osobností a také velké množství návštěvníků i třeba ze zahraničí.

Přiláká nový stadion na fotbal i nové fanoušky?

Především se na stadion těší starší generace, které je to slibováno už velmi dlouho. Možná tu vznikla taková generační propast, která byla způsobena tím, že starý stadion prostě diváky nelákal. Upřímně doufám, že nový stadion propojí mladou generaci fanoušků s tou starší a vytvoří se tu pořádná fanouškovská základna.

A vy osobně se těšíte na nový stadion?

Jako každý Hradečák se na nový stadion velmi těším. Jsem rád, že jsme se dočkali. ■

ZÁBAVNÉ UKONČENÍ LÝŽAŘSKÉ SEZÓNY

skiareál
spindlerův mlýn

ANEB

POOL PARTY

ZÁVODY
V PŘEJEZDU JEZÍRKA
V MASKÁCH

DJ & SPEAKER
DON HOBLIŇON

9 | 4 | 2023

SVATÝ PETR

SOUTĚŽE

O NEJLEPŠÍ KOSTÝM
O NEJPOČETNĚJŠÍ DOPRAVNÍ PROSTŘEDEK
O NEJLEPŠÍ UMĚLECKÝ DOJEM

Startovné 100 Kč (pouze na místě)

SKUPINA ČEZ
HLAVNÍ PARTNER

www.skiareal.cz

Už v šesti letech jsem sjel černou sjezdovku

Zima už je minulostí, přesto se za ní ještě ohlédneme. Třidvacetiletý Vojtěch Břeský, který na letošní Univerziádě v Lake Placid obsadil třetí místo ve freeskiingu v disciplíně Big Air, si totiž rozhodně zaslouží pozornost. Nepovídali jsme si spolu jen o freeskiingu, ale i o tom, jak se mu žije v Rakousku a jak zvládá skloubit školu, sport a práci.

GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV VOJTĚCHA BŘESKÉHO

Náš rozhovor probíhá online, protože žijete v Rakousku. Jak často se podíváte domů do Čech?

Studuji dálkově vyšší odbornou školu, obor zdravotní bratr, přijíždím tedy vždy jednou až dvakrát do měsíce, když máme konzultace. Obvykle se tu moc dlouho nezdržím.

Ve škole ti vycházejí vstříc?

Jsem spokojený. Učení si můžu naplánovat, jak mi to vyhovuje. Zkoušky jsem zvládl v řádných termínech.

Proč jsi volil právě tuto školu?

Už tři roky usiluji o studium fyzioterapie. O tento obor je ale velký zájem a není vůbec snadné se tam dostat. Chtěl bych to zkusit i letos a doufám, že mi znalosti z oboru, který studuji teď, pomůžou. A pokud to nevyjde, dokážu si v budoucnu představit, že bych byl zdravotní bratr. Baví mě to.

Co pro tebe bylo hlavním impulsem pro přestěhování do rakouského Innsbrucku?

Lyžování a naučit se dobře jazyk, s tím, že bych tu v budoucnu mohl třeba i studovat. Po maturitě jsem se nedostal na fyzioterapii, tak jsme s rodiči přemýšleli, co dál. V lyžování jsem chtěl být dobrý a tady v Rakousku jsou pro to ideální podmínky. Zároveň mě Rakousko vždy přitahovalo, a to včetně němčiny, která mi mimochodem na gymnáziu příliš nešla. Jsem tu moc spokojený.

Pojďme tedy k tomu lyžování. Vzpomeň si, v kolika jsi stál poprvé na sjezdovkách?

Už ve třech letech. Myslím, že to bylo na Míseč-

kách, kam jsem jezdil s rodiči. Moc mi to nešlo. Pamatuji si, že mě měl taťka přichyceného na takovém provaze, abych mu neujížděl, protože jsem neuměl zabrzdít. Strašně mě to štvalo, vzteky jsem i brečel.

Kdy tě lyžování přestalo štvat?

Odhaduji tak v pěti nebo šesti letech. To už jsem dokázal sjezdovku sjet sám, a to dokonce, jak jsme si zrovna nedávno s mamkou povídali, i černou v Rokytnici.

Freeskiing nepatří mezi v Česku rozšířené sporty. Jak tě vůbec napadlo se mu začít věnovat?

Objevil jsem ho asi v osmi letech díky bráčkovi, který jezdil na snowboardu a ve snowparcích se pohyboval. Jezdil jsem často na hory s ním. Potkal jsem se tam s kluky, kteří v té době jezdili ve freeskiingu v Čechách top špičku. Máš pravdu, že to opravdu u nás není rozšířený sport. V době, kdy snowboarding zažíval boom (kolem roku 2010), byl snowpark snad v každém středisku. Dnes to už bohužel tak není. Roli v tom hraje asi to, že triky se stávají čím dál tím náročnější a střediska zaměřují svůj byznys někam jinam.

Vím o tom, že v Krkonoších je snowpark ve Vítkovicích, ale žádný jiný mě nenapadá...

Vždy byl dobrý na Horních Mísečkách, tam jsem začínal. Ten se zrušil a už nevím, jestli tam v současnosti něco je. Býval i v Herlíkovicích nebo v Jilemnici na Kozinci (ale tam už se také nelyžuje, pozn. autorky).

Při chystání na náš rozhovor jsem byla překvapená, co vše se skrývá za pojmem „freeskiing“. Můžeš nějak jednoduše shrnout, které všechny disciplíny jsou součástí freeskiingu a jak se mezi sebou liší?

Do freeskiingu patří slopestyle, big air a U-rampa. Slopestyle jsou většinou nějaké tři raily, železa, na kterých se musí předvést určité triky, a potom dva nebo tři skoky, na kterých je zase třeba předvést nějaké virgule. Big air, to je zase jeden veliký skok, na kterém se hodnotí ten úplně nejlepší trik, který umíš. U-rampě moc nerozumím. Freeride je samostatná disciplína, která se teprve od letošního roku řadí pod světovou organizaci FIS.

Zajezdíš si i ty někdy ve volném čase freeride?

Ne, já se totiž bojím. Slyšel jsem o mnoha neštěstích, kdy se lidé z laviny nedostali. Rád jdu na skialpy, zajezdím si v prašanu, ale riziko nevyhledávám.

Specializuješ se na slope style. Čím tě zaujala konkrétně tato disciplína?

Celý snowpark je složený z railů a skoků, které na sebe většinou navazují. Přinášelo mi to radost, když se mi nějaký trik povedl, bavilo mě to.

Liší se od sebe lyže na jednotlivé disciplíny?

Víceméně se nijak neliší. Na U-rampě jsou potřeba ostré hrany.

Při závodě improvizuješ, nebo máš triky už předem promyšlené?

Většinou neimprovizuji. Předvádím triky, které jsem si vyzkoušel při tréninku a na soustředěních, a ty se pak snažím při závodě zúročit. Samozřejmě, že v každém středisku je trať jiná a my se na ni musíme adaptovat.

Na jaký trik, který jsi zvládl, jsi nejvíce pyšný?

Asi double cork 1440. Je to otočka o 1440 stupňů, přičemž se dvakrát vychýlím mimo vlastní osu (tomu se právě říká cork). V podstatě se hlava dostane na stejnou úroveň jako lyže a během rotace to provedu dvakrát.

Je možné ještě vůbec vymyslet vlastní nový trik?

Určitě ano, ale možností jsou už hodně vyčerpané. Nemyslím si, že bych byl natolik kreativní, abych nějaký nový trik vymyslel. Když ale sleduji světovou scénu, objeví se spousta triků, které by mě ani nenapadlo, že lze udělat.

Jaký trik by sis ještě přál zvládnout?

Asi double cork 1620 s tail grabem. Je to stejný typ rotace, jako jsem vysvětloval před chvílí, jen se k tomu přidá 180 stupňů. Tail grab je chycení se patky lyže během té rotace.

Jak obvykle vypadají tvé tréninky?

V létě probíhá takzvaná suchá příprava. Na začátku trénují vytrvalost, před zimní sezónou přecházejí na posilování a výbušné tréninky. Nejdůležitější částí tréninků jsou skoky do airbagů. Kousek od Innsbrucku mají takové speciální duchny, ke kterým je udělaný umělý rozjezd, a do těch duchen skáče a trénujeme nové triky. Je to bezpečné, a i když nedopadneš na lyže, ale třeba na záda, nic se ti nestane. Začátkem září se už rozbíhá zimní sezóna.

Je freeskiiing finančně náročný sport?

Ano, je to hodně drahý sport. Doprava, permentky, ubytování, vybavení, strava... Vydaje jsou obrovské.

BIO

Vojtěch Břeský (23)

Freeskier Vojtěch Břeský se narodil 12. listopadu 1999 v Jilemnici. Absolvoval Lepařovo gymnázium v Jičíně a nyní studuje na VOŠ MILLS. Mezi jeho největší úspěchy se řadí 1. místo na Evropském poháru v Jasně, 13. místo na MS juniorů v Itálii a 1. místo v závodě Soldiers Night Attack v Deštném v Orlických horách. Na letošní Univerziádě v Lake Placid obsadil 3. místo v disciplíně Big Air.

Jak si na to všechno vyděláváš?

Vydělávám si tady v Innsbrucku prací v kavárně a k tomu mě podporují rodiče. Jsem jim za to opravdu moc vděčný. Bez nich bych to nemohl zvládnout. Zároveň mám podporu i od sponzorů.

Pracuješ, trénuješ, při tom se ještě učíš. Jak se ti to vše daří zvládat?

Přijdu z práce, z tréninku, dám si kafe a jdu se učit. Mám v sobě asi nějakou velkou vnitřní motivaci a touhu něčeho dosáhnout. Jasně, že nad tím vším strávím hodně času, ale mě to baví. Někdy, hlavně před zkouškami, musí jít trénink stranou a přednost dostane učení. Zvládnout to však jde. Abych to uvedl na pravou míru, v reprezentaci jsem už minulý rok skončil. Snažím se teď více soustředit na studium. Pořád lyžuji moc rád a snažím se být co nejlepší, jen jdu trochu jinou cestou.

Letos jsi získal na Univerziádě bronzovou medaili. To je velký úspěch!

Univerziáda je úžasný závod, hodně sledovaný a jde o prestižní záležitost. Úroveň ve Světovém poháru je ale mnohem vyšší.

Jsou freeskieri pohodáři?

Jsou to skvělí lidé. Všichni lyžaři, které znám, jsou přátelští, a jak říkáš, většinou pohodáři. Myslím, že je to i znát na atmosféře závodů. Nezávidíme si, naopak máme radost, když někdo předvede dobrý trik.

Jak se vzájemně berou freeskieri a snowboardisti?

Vycházíme spolu dobře, i když výjimky se samozřejmě najdou. Proč bychom se neměli mít rádi jen proto, že každý jezdíme na jiném prkénku? ■

Sádlo

Ridina Ahmedová představení pro jednu ženu a okolí s názorem

středa 12. 4.
UFFO / 19:00

UFFO TRUTNOV
WWW.UFFO.CZ

ZÁVISLOSTI TOUR 2023
SÓLOVÝ PROJEKT FRONTMANA KAPELY DYMTRY

PROTHEUS

SOBOTA 29. 4. / UFFO / 20:30 / KONCERT NA STÁNÍ

HOST: LOCO LOCO

underground
COMEDY
CLUB

stand-up komici, které znáte z televizních obrazovek

Show plná humoru,
který nikoho nenechá v klidu.
ÚTERÝ 9. 5. / UFFO / 19:00

Nezůstávejme jen u velikonoční „dekorace“

Milí přátelé, je zajímavé, že důležité křesťanské svátky mají svůj původ a odehrávají se v „noci“, jak je vidět už z názvu „Vánoce“ či „Velikonoce“. O Vánocích se v noci rodí Spasitel světa Ježíš Kristus a velikonoční čas připomíná jeho vítězství nad nocí smrti.

Důležitou úlohu v tomto „nočním“ dění sehrávají andělé, kteří svou přítomností vnášejí světlo a jas nebeské radosti i do těch nejtemnějších chvil. Kolikrát ani neznáme jejich jména, ale víme, že svoji práci dělají skvěle, když jsou tiše a skromně ve službách Nejvyššího. Zvěstují úžasnou radost betlémským pastýřům a doprovází Ježíše na poušť při jeho čtyřicetidenním půstu – přípravě na Velikonoce.

Nacházíme je též u hrobu, kde se ukazují v oslnivě bílém rouchu ženám, které hledají Ježíšovo mrtvé tělo. Těm, které šly plakat nad jeho smrtí, vysvětlují: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen.“ (Lk 24,5–6). Bůh nabízí každému z nás andělský servis i dnes. On, který je Lásky, si přeje, abychom ani na chvíli nemuseli žít jako sirotci či tuláci, kteří nevědí, kam směřují, či jsou nebo kam patří. Denně si s těmito našimi ochránci povídáme a naslouchejme, co nám jejich prostřednictvím Bůh vzkazuje. Když my sami budeme své každodenní situace řešit s Bohem a dáme se mu k dispozici, Hospodin potom pro andělský servis může využít i nás!

Je hezké mít doma a ve svém okolí velikonoční výzdobu: beránky, zajíčky, vajíčka, pomlázky či vrostlé zelené obilí v květináčích. Toto všechno nám Velikonoce připomíná. Bylo by jistě málo zůstat jen u „dekorace“ a nesetkat se osobně v tichu svého srdce s Ježíšem Kristem.

Když ke mně na faru přichází nejrůznější lidé řešit bolavé a tragické situace, nemoci nebo úmrtí svých nejbližších, nevím, co bych jim mohl nabídnout, kdybych neměl tak skvělé ESO, jakým je právě Zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus. Jemu vždy všechno společně odevzdáváme a svěřujeme. On jediný nám může dát skutečnou naději a ukázat cestu tím

nebeským směrem, abychom nezůstali v temnotách hrobu zavaleni kamenem smrti.

Na Vánocích i Velikonocích je úžasné, že končí světlem rozednění, které vede za dna záhuby na hladinu věčnosti, kterou můžeme zažívat a vnímat už teď. Přeji nám všem, abychom letos nezůstali jen u velikonoční „dekorace“, která dělá jen kulisy, brzy zestárne, zvadne a k vnitřní hluboké radosti nevede. Dejme si čas na setkání s živým Bohem, navštívme své blízké, přátele a sousedy a přinesme jim kousek radosti. Jedno africké přísloví říká: Když chceš jít rychle, jdi sám. Když chceš dojít daleko, jdi společně. Těším se na společné putování s Vámi! ■

*P. Jiří Šlégr
děkan římsko-katolické farnosti Vrchlabí*

Foto: Marel Schön

Nadnárodní výrobce a dodavatel fluidní techniky v oblasti hydraulických systémů, mobilních strojů a všeobecného strojírenství

ARGO
HYTOS

A Voith Company

Vaše příležitost
Náš společný úspěch

příležitost pro studenty
a absolventy

- odborná praxe a práce v dynamicky se rozvíjející společnosti
- spolupráce u bakalářských a diplomových prací
- brigády a exkurze
- stipendijní program
- vybavení pracovišť na vysoké technické úrovni
- zaměstnanecké výhody
- profesní růst

Tel.: +420 499 403 111
www.argo-hytos.com

SPOLEČNOST DEVRO JILEMNICI VÁS ZVE NA DOKUMENTÁRNÍ FILM
O ZDEŇKOVÍ JIŘÍČKOVÍ, HORÁKOVÍ, KTERÝ STÁLE ŽIJE ZAPOMENUTÉ KRKONOŠE

UŽ NENÍ TOHO DECHU

SOBOTA 29. 4. 2023 v 19:00 KINO 70 V JILEMNICI

SOUČÁSTÍ PROJEKCE BUDE BESEDA S TVŮRCI
A VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ Z NATÁČENÍ

režie: Libor Dušek ve spolupráci tmrw.film

námět a scénář: Libor Dušek

produkce: OPEN ART, z.s. a Libor Dušek

vstupné dobrovolné

generální
partner:

DEVRO